

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/46/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619011194
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619011194.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na neverejnom zasadnutí konanom 15. júna 2021 prejednal sťažnosť podanú odsúdeným B. K., nar. XX.X.XXXX, proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3Nt/19/2019-33 zo 14.12.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného B. K. z a m i e t
a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 3Nt/19/2019-33 zo 14.12.2020 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného B. K. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 2T/90/2013 zamietol.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo 14.12.2020 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia, jeho odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku odsúdený zahlásil sťažnosť voči uzneseniu a prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

Dňa 8.2.2021 okresnému súdu bolo doručené odôvodnenie sťažnosti odsúdeného B. K. prostredníctvom obhajkyne, ktorý uviedol nasledovné sťažnostné argumenty:

„Nesúhlasím s rozhodnutím prvostupňového súdu a zastávam názor, že môj návrh na obnovu konania v predmetnej trestnej veci je dôvodný a zákonný. Súd sa doposiaľ nemal možnosť oboznámiť s listinami, ktoré som súdu predložil prostredníctvom mojej obhajkyne na verejnom zasadnutí dňa 14.12.2020. Sú to lekárske správy a záznamy, ktoré svedčia o mojom zlom zdravotnom stave v čase, keď som neplatil súdom určené výživné na moje maloleté deti, pretože som sa nemohol zamestnať.

Ja som v trestnom konaní navrhol súdu prvej inštancie, aby zabezpečil moju zdravotnú dokumentáciu od môjho ošetrojúceho lekára. Súd odmietol vykonať navrhnutý dôkaz a moje tvrdenia považoval za účelové a protirečivé v tom, že bol som si hľadať prácu v Českej republike v rokoch 2015 a 2016, čo je v rozpore s mojím tvrdením, že v r. 2016 som mal vážne zdravotné problémy, ktoré mi bránili zamestnať sa. Pokiaľ by súd vykonal mnou navrhnutý dôkaz, zistil by, že moje tvrdenia sú pravdivé a opodstatnené - čo vyplýva aj z predložených zdravotných záznamov nielen zo Slovenska, ale aj z Českej republiky.

Podľa § 394 Trestného poriadku - súd obnovu konania povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste.

Trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorý mi súd uložil v trestnom konaní č.k. 2T/90/2013, sa mi vzhľadom na mnou neovplyvniteľné okolnosti javí nespravodlivý a neprímerane prísny. Ja som sa ku spáchaniu trestného činu dobrovoľne priznal a úprimne som to oľutoval. Mám za to, že vykonanie dôkazu

o mojom zdravotnom stave by malo za následok uloženie miernejšieho trestu. Súd by mohol zohľadniť ďalšie poľahčujúce okolnosti, a to: poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. g/ Trestného zákona, t.j. že som spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú som si sám nespôsobil, príp. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Trestného zákona, že trestný čin som spáchal pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré som si sám nespôsobil.

Keďže zo zdravotnej dokumentácie vyvstali pre súd nové dôkazy, ktoré môžu ovplyvniť výšku trestu v predmetnom trestnom konaní, považujem zamietnutie návrhu na obnovu konania za nesprávne a v rozpore so zákonom.

S poukazom na uvedené skutočnosti navrhujem odvolaciemu súdu, aby mojej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3Nt/19/2019 zo dňa 14.12.2020 vyhovel a povolil obnovu konania v trestnej veci sp.zn. 2T/90/2013.“

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k dôvodom sťažnosti odsúdeného B. K..

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, potom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodov § 193 ods. 1 písm. a) alebo b), na základe sťažnosti preskúmal napadnutý výrok uznesenia, a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosť postupu konania, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého výroku uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimotrestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Sťažnosť proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania, je prípustná v súlade s ustanoveniami § 185 ods. 1, 2 Tr. por., § 402 ods. 3 Tr. por., bola podaná oprávnenou osobou v zmysle § 186 ods. 1 Tr. por. a v lehote stanovenej § 187 ods. 1 Tr. por.

Nadriadený súd je toho názoru, že napadnuté uznesenie obsahuje všetky zákonom stanovené kritériá z hľadiska jeho formy a obsahu. Uznesenie je presvedčivé, zrozumiteľné a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Nadriadený súd si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie sťažnostných námietok odsúdeného a jeho obhajcu.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. US 78/05, III. US 264/08, IV. US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Podľa súdnej praxe (Rt 72/1980) dôkazom súdu predtým neznámym môže byť okrem dôkazu doteraz nevykonaného aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom, ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisu, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal, alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil (Rt 6/1997). V konaní o povolení obnovy konania však súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní

vyrovnal so všetkými okolnosťami a obhajobou, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (Rt 35/1988). V konaní o povolení obnovy konania nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní (Rt 6/1997).

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu v konaní o obnove konania neznamena, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktorá sa domáha obnovy konania.

Krajský súd zdôrazňuje, že jedným zo základných prvkov vlády práva je princíp právnej istoty, ktorý okrem iného vyžaduje, aby v prípade, keď súdy rozhodnú vo veci s konečnou platnosťou, ich rozhodnutie nebolo viac spochybňované. Tento princíp neumožňuje stranám konania, aby sa dožadovali obnovy konania iba z dôvodu opätovného prejednaní a nového rozhodnutia vo veci. Samotná možnosť existencie dvoch názorov na vec nie je dôvodom pre opätovné preskúmanie veci. Odklon od tohto princípu je odôvodnený iba v prípadoch, keď sa vyskytnú okolnosti podstatného a naliehavého charakteru. Právomoc vyšších súdov zrušovať alebo meniť právoplatné a záväzné súdne rozhodnutia by mala byť vykonávaná na účely nápravy základných väd. Táto právomoc musí byť vykonávaná tak, aby bola v čo najvyššej možnej miere dodržaná spravodlivá rovnováha medzi záujmami jednotlivca a potrebou zabezpečiť efektivnosť súdneho systému.

Krajský súd konštatuje, že o takýto prípad sa v konaní o návrhu odsúdeného B. K. na povolenie obnovy konania nejedná.

Sťažnostné argumenty odsúdeného B. K. nie sú spôsobilé zvrátiť stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok uznesenia súdu prvého stupňa napadnutý sťažnosťou odsúdeného B. K..

Z podaného návrhu odsúdeného B. K. na povolenie obnovy konania a rovnako aj z písomných dôvodov podanej sťažnosti možno vyvodit' záver, že odsúdený v podstate svoju argumentáciu v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania podložil tvrdením, že výživné na maloleté deti platiť nemohol, a to z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu.

Krajský súd sa plne stotožňuje s názorom okresného súdu, že uvedená skutočnosť nemôže odôvodniť povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o nepriaznivý zdravotný stav odsúdeného, v tomto prípade je jednoznačné, že táto skutočnosť už bola predmetom dokazovania počas priebehu celého trestného konania, či už pred prvostupňovým alebo odvolacím súdom. Po právoplatnom skončení tejto veci nevyšla najavo žiadna nová skutočnosť, ktorá by mala odôvodniť pripustenie opätovného hodnotenia nepriaznivého zdravotného stavu odsúdeného. Odvolávanie sa na nepriaznivý zdravotný stav bolo už predmetom pôvodného trestného konania a s touto skutočnosťou sa konajúci súd vysporiadal. Odsúdený sa priaznivejší výsledok trestného konania formou jeho obhajoby snaží dosiahnuť prostredníctvom obnovy konania, čo je však vzhľadom na výnimočné využitie tohto mimoriadneho opravného prostriedku neprípustné. Povolenie obnovy si nie je možné zamieňať s inštitútom, ktorý môžu odsúdení využívať v prípade, ak im s odstupom času napadne rozdielny spôsob obhajoby, aký produkovali v pôvodnom konaní.

Krajský súd nespochybňuje tvrdenia odsúdeného, že pri povolení obnovy konania sa môže jednať aj o dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní bol síce vykonaný, ale teraz má nový obsah, teda je spôsobilý samostatne, resp. s inými už vykonanými dôkazmi privodiť pre odsúdeného prospešnejší výsledok trestného konania. Pokiaľ ide o tvrdenia odsúdeného o nepriaznivom zdravotnom stave, prieskumom súdneho spisu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd sa nepriaznivým zdravotným stavom odsúdeného zaoberal a vyhodnotil ho tak, že odsúdený nepreukázal existenciu objektívnej nepriaznivej zárobkovej a finančnej situácie, ktorá by mala pôvod v jeho nepriaznivom zdravotnom stave.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky v písomných dôvodoch sťažnosti odsúdeného, krajský súd dáva do pozornosti, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o sťažnosti a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby sťažnostný súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové

a právne závery súdu prvého stupňa. So všetkými sťažnostnými námietkami, skutkovými či právnymi, sa prvostupňový súd dostatočne vysporiadal a sťažnostný súd nemá čo dodať k jeho presvedčivému odôvodneniu.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného okresným súdom, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného B. K. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.